

Bankinspektørens Instruks. Naar det ærede Medlem nævner den, saa kan jeg sige . . . (*Holstein*: Jeg nævnte den ogsaa før). Saa beder jeg undskylde, saa er det undgaaet min Opmærksomhed. Men Bankinspektørens Instruks vil jeg være villig til at underkaste Revision.

Christmas Møller : I mit første Indlæg havde jeg Lejlighed til at udtale, at man indenfor det Parti, jeg tilhører, saa saaledes paa Spørgsmaalet om Afskedigelsen af Bankinspektøren og det Spørgsmaal, der vedrører Tjenestemandslovens § 17, at vi paa mange Punkter kunde billige, hvad Embedsmændenes Samraad havde sagt. Jeg maatte gaa ud fra, at ærede Medlemmer var klare over, hvad Embedsmændenes Samraad har sagt om dette vigtige Spørgsmaal. De har bl. a. udtalt, at „det var deres Opfattelse, at en Ændring af de gældende Regler om Embedsmændenes Afskedigelse maa ske, hvis Tryghed skal tilvejebringes indenfor Embedsmændenes Kreds.“ Jeg gav altsaa i mit første Indlæg Udtryk for, at det Parti, jeg tilhører, vil virke for, at den saaledes ønskede større Tryghed kan blive tilvejebragt. Hvad jeg da gav Udtryk for, maa være tilfredsstillende med Hensyn til de Synspunkter og Betragtninger, vi angaaende det foreliggende Spørgsmaal ønsker at gøre gældende her i Dag. Og ud fra den Betragtning, som jeg fremsatte overfor den af det ærede Medlem Hr. Stauning foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsorden, og ud fra den Motivering, jeg dør gav af den politiske Tilkendegivelse, vi ikke ønskede at give, skal jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod ogsaa den af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Dahlgaard: Den højtærede Handelsminister henviste til, at der ogsaa fra vor Side er givet Udtryk for Bankinspektørens svigtende Skøn. Ja, det er klart; alle kan nu se, at Bankinspektøren har skønnet forkert, ud fra det, man nu ved, paa samme Maade, som tidligere Bankinspektører har skønnet forkert i langt mere skæbnesvanger Grad. Men det afgørende Spørgsmaal er, om man ud fra det, der forelaa paa det Tidspunkt, da Bankinspektøren skønnede, kan sige, at han har skønnet saa meget forkert, at det er Udtryk for en Uduelighed, som berettiger til Afskedigelse. Det har det høje Folketing ikke Mulighed for at bedømme i

dette Øjeblik, og naar Tinget ikke har Mulighed for at bedømme det, skyldes det, at Handelsministeren har hindret, at Tinget fik Mulighed for at bedømme det, derved, at han ikke har fulgt de i Loven foreskrevne Regler, der baade giver den afskedigede Tjenestemand Adgang til at forsvare sig og belyse sin Stilling, og give de fornødne Oplysninger overfor det Ting, der giver den parlamentariske Baggrund for Ministeren. Den højtærede Minister udtalte nu her, at han vilde stadig hævde, at han afskedigede Bankinspektøren mere for svigtende Evne end for Tjenesteforseelse. Ja, men det kan den højtærede Minister ikke sige; for alt, hvad han har fremlagt for Tinget i Dag, er Punkt for Punkt Beskyldninger for de groveste Tjenesteforseelser. Nu er den højtærede Minister saa kulant at slutte med at sige, at det ikke skulde være den formelle Begrundelse af Afskedigelsen, idet han ikke vilde anvende den som Straf. Men her er der det ejendommelige, at derved at den højtærede Handelsminister ikke anvender Afskedigelsen som Straf, stiller han den afskedigede Tjenestemand daarligere, end han vilde være stillet, hvis den var anvendt som Straf. Der er en Ting, som den højtærede Minister ligesom ikke forstaar i hele denne Sag, og det er, at det i høj Grad kommer an paa her som paa saa mange andre Omraader, at Befolkningen har Indtryk af, at der er Sikkerhed for, at der handles retsindigt fra en Ministers Side og ikke er mindste Raaderum for Vilkaarlighed. At et saadant Indtryk kan være til Stede, har den højtærede Minister forskertset.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav sin fulde Billigelse af, hvad der var fremført i „Ministeriernes Maanedssblad“ som Udtryk for „Samraadet“s Opfattelse. Ja; det, der var udtrykt dør, var jo netop en Misbilligelse af den Fremgangsmaade, Handelsministeren havde anvendt, men det er jo rimeligt, at naar det ærede Medlem er enig deri, saa stemmer han imod denne sin Opfattelse, naar en Dagsorden, der udtaler denne Misbilligelse, kommer til Afstemning.

Jeg maa maaske rette endnu et Par Ord til den højtærede Handelsminister. Jeg vil gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa og gentage den Forespørgsel, som jeg fremsatte i min Tale, om han for sit Vedkommende agtede at fremsætte det Forslag til Banklov, som dette høje